

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 29. De falsis testimoniis apud Caipham contra Christum dictis: & eius
ad interrogata Responsione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

MEDITATIO XXX.

DE FALSIS TESTIMONIIS
aduersus Christum apud Caipham,
& ipsius responsione ad Caipha
interrogationem.

PUNCTVM I.

PRINCIPES autem a Sacerdotum & omne concilium querebant falsum testimoniū contra IESVM, vt eum morti traderent: & non inuenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Nouissimè autem venerunt duo falsi testes & dixerunt: hic dixit: Possum destruere templum Dei, & post triduum reedificare illud: & non erat conueniens testimonium eorum. Et surgens Princeps Sacerdotum ait illi: nihil respondes ad ea, quae isti aduersum te testificantur? IESVS autem tacebat. & nihil respondit.

a Matth. 26.

59.

b Marc. 14.

59.

I.

CIRCA hoc punctum consideranda PRIMO est forma iudicij, quod Caiphas aduersus Christum aggressus est instituere. Perpendendum ergo est, qui sint iudices, & quam deprauata eorū corda, superbia, ambitioque, qua omnes pro maiestate sedent; qui deinde sint accusatores, qui testes, quàm multi, & quàm habent viscera maleuola; quis praeterea sit victus, & tanquam reus accusatus, eius diuinitas, & altissima excellentia, simul cum modestia & humilitate cōiuncta; & obstupescam, quod filius

Dei, iudex viuorum & mortuorum, stes quareus, ligatis manibus, tot contra se audiens calumnias, idq; coram aded detestandis iudicibus, qui crudelissimi erant eius persecutores & qui talem instituentes iudicij formam, omnes iusticie leges violabant; falsos testes conquirentes, quorum testimonio falso innocentem condemnarent. O innocentissime Agni, quis te inter tot crudeles aded rabidosque lupos constituit! O Iudex iustissime, quis te subiecit iudicibus aded iniustis? iniusticie mee, tot calumniarum tuarum sunt causa, quas sustines, vt a meis iniustitijs me liberet. *Requie me a calumnijs hominum vt custodiam in pace mandata tua.*

c Psalm. 118.

34.

II.

DEINDE perpendenda est summa Christi Domini innocentia & puritas vite: siquidem eius hostibus aded anxie per fas aut nefas querentibus, quod illi obicerent, nec fundamentum quidem, quod speciem aliquam haberet, contra eum, poena aliqua digna, inuenire potuerunt. Ex quo etiam apparet verissime ipsum dixisse: *di uenit Princeps mundi huius, & in me non habet quidquam.* Satanas enim per suos ministros uenit, vt illum comprehenderet, & comprehensum ad mortem damnaret: idq; titulo & pretextu iusticie; sed nihil in eo tale reperit, hoc est peccatum aliquod aliqua poena dignum. O innocentissime & purissime Saluator, per sanctissime tue uite innocentiam & puritatem, supplex oro, aded innocentem & puram vitam mihi concede, vt accedens Prin-

d Ioan. 14.

30.

ceps huius mundi, in hora mortis meæ, nihil
suum reperiat, cuius causa accusare me possit,
ut damner. Amen.

III.

TERTIO perpendendum est admirandum
Christi Domini silentium, ad tot calumnias,
nihil pro se adferentis, non se excusantis, nec
testes falsos repellētis, aut ex verbis proprijs,
falsitatis arguere volentis: quod fuisset illi
facillimum, ob insignem suam sapientiam:
sed voluit potius tacere, innixus innocen-
tiæ suæ, & robori veritatis, & implere quod
dixit per os David: *qui inquirebant mala mi-*
hi locuti sunt vanitates, & dolos tota die me-
ditabantur. Ego autem tanquam surdus non au-
diebam: & sicut mutus non aperiens os suum. Et
factus sum sicut homo non audiens: & non ha-
bens in ore suo redargutiones, aut quid ad eo-
rum calumnias respondere. Quod totum fe-
cit Redemptor noster, ut nobis silentij & to-
lerantiæ, in huiusmodi occasionibus, exem-
plum daret: ut nostri defensionem, Deo &
manifestæ veritati remitteramus. Quod ipsum,
modus quidam est occultus, omnino glorio-
sè de hostibus triumphandi, qui auidè expe-
ctant, & obseruant, quid respondeatur, ut ali-
quid arripiant aduersus impariētiā, aut in-
prudentiā nostrā, etiam iustā nostrā excusa-
tionē calumniantes: sic. n. Caiphas ægrè ferens
tantū Christi silentiū, surgens ait illi: nihil re-
*spondes ad ea, quæ isti aduersum te testifi-
cātur?*
Iesus autē, etiam ad hanc interrogationē, tace-
bat: O verbum Diuinū æternum Patris verbū;

Psal 37. 13.]

cur non verbum aliquod profers in tui defensionem? caue ne tacenti obiiciatur: qui tacet, consentire videtur: ideoque reum te iudicent, quod te non defenderis. Sed misericordia tua vult, isto silentio, pro mea garrulitate satisfacere; meaque linguæ frenum iniicere, ne proprias culpas excuset. infrena illam Domine gratiâ tuâ, vt tacens toleret, quod tu sustinuiti, triumphetque de hostibus, sicut tu hic triumphasti.

PUNCTVM II.

a Matth. 26.
63.

VIDENS Caiphas, Christum ad omnia tacentem: a *Adiuro te*, inquit, per Deum viuum, vt dicas nobis, si tu es Christum filius Dei benedicti. Dicit illi IESVS; Tu dixisti verum amen dico vobis, amodo videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cœli.

I. PERPENDENDVM hic primùm, quantum reuerentiam Christi Saluator noster deferat sancto DEI nomini, qui, cum cõstantissimè ad oēs calumnias silentium tenuisset: statim atque per nomen DEI viui adiuratus est, respondit obediens Pontifici; quamuis nõ ignoraret peruersam eius intentionem, qua verbũ aliquod extorquere nitebatur, vt calumniandi & accusandi occasionẽ arriperet; & quamuis præiuderet, ex sua responsione, occasionẽ illos accipituros, propter illam eum damnandi; hoc suo exemplo nos docens, sanctum ipsius nomen reuereri, & suæ Ecclesiæ Prælati obedire, etiam impiis, absq; resistentia & obstinatione

tacen-

tacendo, cum loqui nos iubent, aut aliquid
præstare contra id, quod facere decreuissim^o.

II.

DEINDE, ipsa Christi responsio est perpen-
denda, qua veritatem sincerè confessus est: se
videlicet esse Christum, simul eos ab errore &
deceptione educere volens, qua contra hanc
veritatem laborabant, eò quod ipsum aded-
iam oppressum viderent: & eadem opera timo-
rem aliquem illis incutere, qui eos auerteret,
& à perniciofa intentione retraheret: at
que si illis diceret: ego sum Christus: & quam-
uis nunc me non agnoscatis, quòd videatis ad-
ed humiliatum, dies veniet, in quo videbitis fi-
lium hominis, sedentem à dextris Dei, & ve-
nientem in nubibus cœli, ad mundum iudicā-
dum, sicut de Christo *b prophetatum est*, qua-
re quid faciatis, diligenter attendite. O filii Dei
vivi, & filii hominis, Deus & homo vere, hu-
miliate, & exaltrate, qui rei instar stas, vt à Cai-
pha iudicetis: sedebis verò instar iudicis in nu-
bibus cœli, vt mundum vniuersum iudices! a-
nima mea exardescit igne tui amoris, cum te
video humiliatum, ad me redimendum: sed
ingenti timore concutior, cum te considero in
throno sedentem, ad me iudicandum. Sit mihi
Domine amor tuus calcar, ad tibi seruiendum
timor verò frenum, quo detinear à te offen-
dendo.

b Ex Psal.
109 1.

Dan. 7. 13.

III.

PRAETEREA, & illud verbum est
perpendendum: *c amodò videbitis filium homi-
ni, &c. Quoniam ante oculos Dei, mille anni,
tanquam dies sunt hesternæ, quæ præterijt: &*

c Psal. 89. 4

X 5 quam-

quamuis Christi aduentus, ad iudicandum, differti videatur: breui tamen futurus est, qua sententia docere nos voluit, vt cum aliqua humiliacione & aduersitate premi nos videbimus; nos ipsos consolemur cogitatione, breui ad futuram exaltationis; è contra verò, cum ex aliqua prosperitate euanescentes superbiamus, nos ipsos humiliemus cogitatione imminenti iudicij, in quo timere possumus humiliacionem: in vtroque autem euentu iuuerit considerare, quid Caiphaz cæteri que, in hoc concilio, contra Christum congregati sentiant: cum eum viderint in tanta gloria, tanquam iudicem, ad eos condemnandos sedentem. O quanta erit sortium mutatio, stentibus amarissimè absque spe remedij iis, qui ausi sunt his ipsum offendere! quare elige tibi, anima mea, humiliari cum Christo in hac vita, vt ab eodem glorificeris in futura.

PUNCTVM III.

Mat. 26.
65.

TVNC Princeps sacerdotum, scidit vestimenta sua, dicens: Blasphemaui? quid adhuc egemus testibus? ecce nunc audistis Blasphemiam: quid vobis videtur? at illi respondentes dixerunt: reus est mortis.

F.

CONSIDERANDA hic primò est Diabolica impij huius Pontificis hypocrisis, ad alios irritandum ad indignationem, contra Christum, nam ex parte vna scidit vestimenta sua, vt indicaret suam tristitiam, ob ingentem blas-

ph-

phemiam, contra Deum auditam; ex altera vero parte exultat, quod occasionem inuenit, ad illum condemnandum, ideoq; tanquam victoria obtinuerit, ait: quid adhuc egemus testibus? & iudicij ordinem peruertens & conculcans, seipsum Actorem facit, & circumstantes tanquam iudices compellat, petens, ut illi iudicent, suamque sententiam proferant; eos prouocans, ut tanquam Blasphemum condemnent: qui nihil illo meliores, mox sententiamulerunt, dicentes, eum esse reum mortis. Ut hinc ego videam, quam aberrant hominum iudicia a via recta, præcipue cum animi aliqua perturbatione mouentur. Siquidem eò usque progrediuntur, ut condemnent, dignumque morte asserant, vitæ autorem; Blasphemiam contra Deum damnent, ipsummet Deum.

II.

SIMVL etiã perpendam eiusdẽ Christi Domini nostri, in hac occasione, humiliatione: ut compatiar ad eò afflicto, & ob responsionem verissimã & solidissimam oppresso: & obstupescã q; filius Dei, eousq; contemptus peruenit, ut Blasphemus iudicetur; eiusq; *verba*, q; sunt *vita æterna*, habeantur pro blasphemis, æterna morte dignis: Ex quo etiã exemplo accipiam documentũ consolationis si me videro innocentẽ contemni & condemnari. O dulcis IESV, q; potiori iure tu potuisses scindere vestem tuam, cum audiisti verba Caiaphæ, tã plena Blasphemis in DEVM: quam tua fuerunt plenissima veritate & gloria eiusdem DEI! O si cor meum, præ dolore & pœna scinderetur,
dum

dum audit tot Blasphemias, quas hic dicunt contra te: non tu Blasphemus es, Domine, sed Blasphematus; qui propter Blasphemias, quas homines in Deum iaciunt, tu permittis te ab eis Blasphemari, luens eorum culpas, cuius poenis.

III.

DENTQUE considerabo, quo animo Christus Dominus noster exceperit illam sententiam: *reus est mortis*, cumque audiret, omnes unanimes consensu illam proferentes, hinc vehementer tristabatur. ob eius iniustitiam, & quòd, quibus ipse tot beneficia contulerat, si statim eum ad mortem condemnarent: inde verò interiùs illam acceptabat, & ad eandem mortem, pro eorundem vita sese offerebat. O charitas IESU immensa! qui ita doles de nostris culpis ob damnum; quod ex eisdem nobis euenit; vt simul te ad moriendum offeras, quòd nos ab eis eripias. Laudent te, Domine. omnes Angeli tui, & vna voce, peruerso huic concilio contradicentes, dicant: dignus est vita, dignus est vita; vos verò, ò peruersi, estis rei mortis: solus verò Christus, dignus sempiterna vita.

